

Sygn. akt VI Ka 159/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Sędziowie: Krzysztof Korzeniewski

Marek Nawrocki

Protokolant: stażystka Anna Mościcka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Krzysztofa Piwowarczyka

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2023 r. w Elblągu sprawy

V. M. s. S. i O., ur. (...) w M.

oskarżonego o czyn z art. 177 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych i zażalenia wniesionego przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 3 lutego 2023 r. sygn. akt VIII K 372/22

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. VI w ten sposób, że zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych i opłaty,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżycieli posiłkowych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze związanych z apelacją wniesioną przez ich pełnomocnika, a pozostałymi kosztami związanymi z apelacją oskarżyciela publicznego obciąża Skarb Państwa.

Krzysztof Korzeniewski Elżbieta Kosecka – Sobczak Marek Nawrocki

UZASADNIENIE <i>odnoszące się do zarzutów z apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych w zw. tylko z jego wnioskiem o pisemne uzasadnienie wyroku sądu II instancji</i>	
Formularz UK 2	Sygnatura akt VI Ka 159/23

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z 03 lutego 2023r. sygn.. akt VIII K 372/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy- pełnomocnik

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	rażącej niewspółmierności kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Na wstępie należy zaznaczyć, że apelacja wniesiona przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych na niekorzyść oskarżonego mogła być rozpoznana, w myśl art. 434 kpk, tylko w granicach zaskarżenia i w razie stwierdzenia uchybień podniesionych w środku odwoławczym.</p> <p>Należy też przypomnieć, że zarzut rażącej niewspółmierności kary można uwzględnić, gdy w świetle stwierdzonych okoliczności, które mają w realiach danej sprawy wpływ na wymiar kary, można by przyjąć,</p>		

że zachodzi rażąca - tj. wyraźna i nie dająca się zaakceptować różnica między karą wymierzoną a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary.

W ocenie sądu odwoławczego argumenty przytoczone w tej apelacji dla wykazania potrzeby zaostżenia kary wymierzonej oskarżonemu nie mogły doprowadzić do uwzględnienia wniosku skarżącego o stwierdzenie rażąco niewspółmiernej kary i postulatu by podwyższyć ją do 3 lat pozbawienia wolności.

Sąd I instancji bowiem wystarczająco i prawidłowo, przy kształtowaniu odpłaty karnej, uwzględnił dyrektywy wymiaru kary, a także okoliczności czynu, w tym jego tragiczny skutek tj. śmierć pokrzywdzonej. Skutek ten spowodował też przyjęcie wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu i miał zasadnicze znaczenie dla wymierzenia kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia z sankcji art. 177§2 kk. Śmierć małoletniej z pewnością stanowi traumę dla jej rodziców i jest to skutek nieodwracalny, ale nie można tej okoliczności traktować jako głównego wyznacznika wymiaru kary, gdy z opisu czynu przypisanego i ustaleń faktycznych- których autor apelacji nie kwestionuje- wynika nieumyślne naruszenie przez oskarżonego zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym co spowodowało niezamierzony przecież przez oskarżonego skutek (przy braku wskazania by „przekroczył prędkość na łuku drogi”), gdy okoliczność zapięcia psów przez małoletnią pasażerkę, według wyjaśnień

oskarżonego, była przez niego ustalana z siedząca z tyłu żoną, która miała powiedzieć, że zapięła małej pokrzywdzonej pasy. Zdarzenia z 05.11.2021r. nie można więc traktować- jak to wskazywali pogrążeni w smutku rodzice zmarłej- jako zabicia pokrzywdzonej przez oskarżonego, tylko w kategoriach nieszczęśliwego wypadku. Ponadto w sytuacji wystąpienia też innych okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego, który jest osobą młodą, na rozprawie przyznał się do czynu, wyraził żal i ubolewanie, nie był dotychczas karany, to możliwe było wymierzenie mu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Dlatego też wykorzystanie wymowy wszystkich, a nie tylko tych przytoczonych wybiórczo w apelacji, okoliczności dotyczących omawianego czynu i osoby sprawcy, a także przy uwzględnieniu celu wychowawczego i zapobiegawczego kary, to kara wymierzona oskarżonemu przez sąd I instancji jawi się jako adekwatna odpłata karna za przypisany mu czyn, która ma szansę spełnić zakładane cele tak wobec osoby oskarżonego, jak i ogółu społeczeństwa.

Wniosek		
o zmianę wyroku i zaostrenie kary pozbawienia wolności do lat trzech	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

z przyczyn dla których nie uwzględniono argumentów dot. zarzutu rażąco niewspółmiernej kary		
Lp.	Zarzut	
2.	obrazy art. 46§1 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Skarżący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi obrazę art. 46§1 kk polegającą na nienałożeniu na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody zgodnie z wnioskiem pokrzywdzonych o naprawienie szkody. Przy czym w niniejszej sprawie nie składano wniosku o naprawienie szkody tylko wniosek o zasądzenie zadośćuczynienia i już z tego powodu zarzut z apelacji profesjonalnego pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych i wniosek o zmianę wyroku i nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody zgodnie z wnioskiem pokrzywdzonych o naprawienie szkody, jawi się jako niezasadny. Nadto w sytuacji – gdy jak można się domyślać z uzasadnienia apelacji - skarżącemu chodzi faktycznie o podwyższenie kwot orzeczonych przez sąd I instancji w pkt. V tytułem zadośćuczynienia, to nie można dla uzyskania takiego skutku stawiać zarzutu obrazy art.46§1 kk polegającej na nienałożeniu na oskarżonego obowiązku</p>		

naprawienia szkody zgodnie z wnioskiem pokrzywdzonych o naprawienie szkody. Owszem, w treści art. 46§1 kk zawarta jest norma o charakterze bezwzględnie nakazująca, w razie skazania, gdy złożono stosowny wniosek, do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody, ale przecież w omawianej sprawie wniosek o naprawienie szkody nie został nałożony.

Natomiast sąd I instancji nie dopuścił się obrazy prawa materialnego dot. art. 46§1 kk, gdy z uwagi na złożony wniosek o zadośćuczynienie, w oparciu o ten przepis, w pkt. V wyroku zobowiązał przecież oskarżonego do zapłaty oskarżycielom posiłkowym kwot po 20.000zł tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę związaną ze stratą córki. Sąd I instancji wskazał też w pisemnym uzasadnieniu wyroku powody dla których na taką kwotę oszacował wysokość kompensacji krzywdy, przy czym należy też zauważyć, że przy ustaleniu należnego zadośćuczynienia należało uwzględnić także świadczenia spełnione już przez ubezpieczyciela w kwotach po 15.000zł (łącznie 30.000zł). Ponadto należy stwierdzić, że krzywda związana z utratą dziecka jest trudna do oszacowania, choć ugruntowany jest pogląd, że rekompensata w takiej sytuacji nie może być symboliczna, a trudno przecież przyznane i przez sąd i przez ubezpieczyciela kwoty ocenić w tej kategorii. Ponadto to skarżący powinien wskazać szczegółowo okoliczności, które sąd I instancji przy kształtowaniu wysokości zadośćuczynienia pominął, a które winny spowodować podwyższenie rekompensat. Tymczasem

<p>pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych i we wniosku z k. 307 i w apelacji tylko wskazał na żądanie wyższych kwot, w apelacji wskazując dość ogólnie, że te z wyroku są niskie, że nie odpowiadają poczuciu naprawienia krzywdy ani zadośćuczynienia za cierpienie rodziców dziecka, kwestionując też zasadność uwag sądu I instancji, iż krzywdy winny być zrekompensowane głównie środkami pochodzącymi z obowiązkowego ubezpieczenia OC kierującego pojazdem. Przy czym uwagi te nie mogły być potraktowane jako okoliczności zawierające konkretne powody dla których kwoty z pkt. V wyroku winny być podwyższone.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody zgodnie z wnioskiem pokrzywdzonych o naprawienie szkody</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn wskazanych w rozważaniach dot. zarzutu obrazy art. 46§1 kk.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Utrzymanie w mocy wyroku w zakresie kary, jej wymiaru i postaci, a także co do wysokości zasądzonych zadośćuczynień.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów z apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, argumentów tam wskazanych oraz wniosków końcowych.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. III	W sprawie apelacje wnieśli oskarżyciele : publiczny i przez pełnomocnika z wyboru- oskarżyciele posiłkowi. Sąd nie uwzględnił zarzutów z obu apelacji . W tej sytuacji na podstawie art. 636§1i2 kpk w zw. z art. 633 kpk kosztami za postępowanie odwoławcze należało obciążyć i Skarb Państwa i oskarżycieli posiłkowych. Przy czym w ocenie sądu odwoławczego, to uwzględniając stratę poniesioną przez oskarżycieli posiłkowych i ich traumę związaną ze śmiercią dziecka co nastąpiło w czynie przypisanym oskarżonemu, to należało ich zwolnić od przypadających od nich kosztów,

gdyż przemawiały za tym względy słuszności (art. 624§1
kpk).

7. PODPIS

Krzysztof Korzeniewski Elżbieta Kosecka-Sobczak Marek Nawrocki